

بررسی نحوه تعامل امامیه با دیگر مسلمانان در عصر حضور امامان (ع)

پروژه «تعامل شیعیان امامیه با دیگر مسلمانان در عصر حضور» پژوهشی است که به کوشش سیدعبدالله حسینی، به انجام رسیده و در مرحله اصلاح نهایی قرار دارد.

پروژه #171؛ تعامل شیعیان امامیه با دیگر مسلمانان در عصر حضور» پژوهشی است که به کوشش سیدعبدالله حسینی، به انجام رسیده و در مرحله اصلاح نهایی قرار دارد.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، پروژه #171؛ تعامل شیعیان امامیه با دیگر مسلمانان در عصر حضور» پژوهشی است که به کوشش سیدعبدالله حسینی، به انجام رسیده و در مرحله اصلاح نهایی قرار دارد؛ که در ادامه، معرفی اجمالی این پژوهش و توضیحاتی راجع به موضوع آن، از نظر شما می‌گذرد.

شیعیان هم در گذشته و هم در عصر حاضر، بخش بزرگی از امت اسلامی را تشکیل می‌دهند. بخشی که پس از وفات رسول‌الله(ص) تا امروز همیشه نقش معترض و خواهان اصلاح و بازگشت به روح دین اسلامی را داشته‌اند. به همین دلیل هم، همیشه تحت فشارهای سهمگین و مورد نامهربانی‌های سنگین و شنیدن سخنان زهرآگین بوده‌اند. هر چند شیعیان همیشه به عنوان يك اقلیت تحت فشار بوده‌اند، در عین حال همیشه نقش‌های بسیار مهم و تأثیرگذاری در تاریخ امت اسلامی داشته‌اند. هر بخش از فرهنگ و تمدن اسلامی، نشانی از حضور پررنگ تشیع دارد. تبیین نقش تشیع در تاریخ، فرهنگ، تمدن و تفکر اسلامی، نیازمند مطالعات و پژوهش‌های دقیق و عمیقی است که تاکنون به صورت مدون انجام نشده است.

یکی از محورهایی که شایسته درنگ و تأمل است، نحوه تعامل موجود بین شیعیان به عنوان اصلی‌ترین گروه مخالف در جامعه اسلامی و دیگر مسلمانان است که شیعیان به عنوان اقلیتی که خلافت بعد از رسول‌الله را غصب شده و غیرمشروع و امت را در پذیرش مشروعیت خلفای بنی‌امیه و بنی‌عباس، به خطا رفته می‌دانسته‌اند، تعاملشان با دیگر مسلمانان به چه صورت بوده است؟

تعامل و روابط بین شیعیان و دیگر مسلمانان را می‌توان از دو جهت بررسی کرد؛ نخست، تعامل بین شیعیان و دیگر مسلمانان از نظر مبانی فکری شیعه و دوم، تعامل موجود بین شیعیان و دیگر مسلمانان. موضوع تحقیق سیدعبدالله حسینی، بیشتر بررسی تعامل موجود بین شیعیان و دیگر مسلمانان، آن هم فقط در عصر حضور است، اما تعامل بین شیعیان و دیگر مسلمانان از نظر مبانی فکری تشیع، به صورت مستقل، موضوع بحث نیست، لکن از این جهت که تحلیل و درک درست روابط شیعیان و دیگر مسلمانان، بدون آگاهی از مبانی نظری تعامل، بر اساس اصول اسلامی و مبانی فکری تشیع درباره تعامل با دیگر مسلمانان، میسر نیست، در بخشی از فصل اول کتاب، مبانی تعامل شیعیان و دیگر مسلمانان، مورد بررسی قرار گرفته است.

طبیعی است که نحوه تعامل بین شیعیان و دیگر مسلمانان، در دوره‌های مختلف، از فراز و نشیب‌هایی برخوردار بوده، ولی باتوجه به حضور اهل بیت(ع) در این مدت و نقش غیرمستقیم آنان در جهت‌دهی شیعیان، نحوه تعامل موجود بین شیعیان و دیگر مسلمانان، می‌تواند از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد. با توجه به حضور اهل بیت(ع)، قطعاً رهنمودهای ایشان در زندگی فردی و اجتماعی شیعیان مؤثر بوده است؛ هرچند نمی‌توان گفت که تمام جهت‌گیری‌های سیاسی و اجتماعی شیعیان بر طبق دستور آن بزرگواران صورت می‌گرفته است.